

saaledes som det nu efter de Afstemninger, der have fundet Sted ved anden Behandling, foreligger, saa kunde Forsamlingen der, ifald den kom sammen, ogsaa veilede os, sige os, hvad den vilde have, og give os gode Raad, og den ærede Finanzminister har jo ved Sagens anden Behandling udtrykkelig sagt, at det er hans Mening, at denne Foranstaltning kun skulde være provisorisk.

Besvarelse: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, da den Mening, jeg har om det hele Lovforslag, allerede er bekendt, og jeg ikke troer, det vil føre til Noget atter at gjengtage de Argumenter, der tidligere ere fremsorte, naar der ikke var fremkommen en Vittring af den Rigsdagsmand, der nylig havde Ordet, som foranlediger mig til at gjøre en Bemærkning, idet han nemlig henlede Dømtomheden paa, at ligeoverfor de 10 Mænd, der udgjorde Commissionsen i Vestindien, staaer Udvalget og har anbefalet og fremsat et Forslag efter Raad af nogle Mænd, som Forsamlingen ikke kender. Det er denne Bemærkning, til hvilken jeg skal tillade mig at knytte et Par Ord. For mig stiller Forholdet imellem Udvalget og de Mænd, det har raadspurgt, sig nemlig saaledes, at det er en Sag imellem disse Mænd og Udvalget, og at det ikke henhører eller kan komme under Bedømmelse af Forsamlingen. Udvalget staaer her med det Ansvar, at den Mening, det udtaler, er efter dets Overbeviisning den rigtige (Ja!). Hvorledes Udvalget er kommet til denne Overbeviisning, det er forsaavidt en Sag, der ligger udenfor Forsamlingens Bedømmelse. Men, naar Udvalget desuagtet har udtalt i sin Betænkning, at det havde raadført sig med Mænd, der vare bekendte med Forholdene, har det gjort det i den Overbeviisning eller med den Anskuelse, at, naar man henter Raad hos Folk, naar man faaer Betænkninger fra disse, og naar man for en Deel, ja for en meget stor Deel benytter disse Raad, da skal man ikke fremstille det som sit eget Arbejde, men man skal sige: „Vi have benyttet disse Arbejder, men Ansvaret hviler ene og alene hos Udvalget“, og hvem disse Mænd, enten de nu ere nævnte eller ikke nævnte, ere, det gjør efter min Anskuelse Intet til Sagen. Jeg mener derfor, at naar den ærede Rigsdagsmand, der

nyss havde Ordet, hentede et Argument fra, at de 10 Mænd vare blevne anerkjendte som dygtige, og de andre Mænd, som Udvalget havde hentet Raad hos, vare ubekjendte, da troer jeg, at denne Sammenstilling ikke kan gjenneføres, idet han maatte gjøre Sammenligningen imellem de 10 Mænd og de Grunde, som Udvalget har tilladt sig at fremsætte.

Bjerring: Alle de Spørgsmaal, som ere bragte under Forhandling idag, have allerede fundet en udtømmende Behandling baade ved den første og anden Læsning af denne Sag, hvorfor jeg troer, at det ærede Thing vil finde det rigtigt, naar jeg beklitter mig paa den størst mulige Korthed med Hensyn til det Liddet, jeg endnu kunde have at yttre, forinden det ærede Thing skrider til Afstemning. Den ærede 3die Landstingsmand for 6te Kreds (Orholm) har taget Bestyrelsen for Colonierne i Beskyttelse med Hensyn til Beskyldningen for Vilkaarlighed; det har vistnok ikke været den ærede Rigsdagsmands Mening, at ville paaføre de 6 Endringsforslagsstillere Udseende af, at de havde fremsort en saadan Beskyldning for Vilkaarlighed; thi det er ingenlunde os, som have fremsort denne Vittring; vi have blot i Udvalgets Betænkning søgt et Motiv i denne Beskyldning for Vilkaarlighed til, at denne Lov bør fremmes og ikke overlades til den uvisse Fremtid. Den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Slensborg) har yttret, at han, da denne Lov blev forelagt for Thinget, havde ventet, at Ministeriet havde opfyldt det, som blev paalagt Ministeriet af den grundlovgivende Rigsforsamling i 1849, nemlig at fremlægge en fuldstændig Coloniallov for de dansk-vestindiske Der. Dette er nu en fuldstændig Misforstaaelse; den grundlovgivende Rigsforsamling har ikke med et eneste Ord antaget Nogetsomhelst, der angik en Coloniallov, tværtimod blev et Forslag, hvad jeg allerede tidligere har tilladt mig at oplyse det ærede Thing om, som af Landstingets nuværende Viceformænd blev fremsat, at i en Tillægsparagraf til Grundloven iblandt de organiske Love, man ønskede og ventede fremlagte paa den først sammentrædende lovgivende Forsamling, ogsaa skulde optages en Coloniallov, med stor Majoritet forkastet af den grundlovgivende Rigsforsam-